

Documentele privind stadiul actual al socialismului în țara noastră, problemele teoretice și ale activității politico-educative, ca parte integrantă a programului partidului, dau o perspectivă nouă, luminoasă, întregii activități desfășurate de partid, de popor. Ele trebuie să dinamizeze activitatea din toate sectoarele, să ducă la întărirea și mai puternică a forței și unității partidului, a rolului său conducător, la întărirea unității întregului popor, în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, la întărirea suveranității și independenței patriei noastre.

Problemele supuse spre dezbateră Conferinței Naționale asigură realizarea hotărârilor Congresului al XII-lea și ridicarea României la un nou nivel de dezvoltare, creșterea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului. Acum, hotărâtoare este activitatea organizatorică, practică, pentru realizarea lor în viață. Este necesar ca organele de partid și de stat, organismele democratice, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul popor să acționeze într-o deplină unitate pentru realizarea în viață, în cele mai bune condiții, a planului de dezvoltare economico-socială, a tuturor hotărârilor. Fiecare, la locul său de muncă, să acționeze cu fermitate în vederea îndeplinirii sarcinilor încredințate de partid și popor, răspunzând prin muncă și fapte concrete încrederii acordate, așteptărilor partidului și poporului, asigurând îndeplinirea hotărârilor Congresului al XII-lea, a Programului partidului.

Disponem de tot ce este necesar, putem și avem forțele pentru a depăși greutățile ivite într-un sector sau altul. Să facem ca influențele crizei economice mondiale să se resimtă cit mai puțin în țara noastră, să asigurăm realizarea obiectivelor de trecere la un nou stadiu de dezvoltare, la o nouă calitate a muncii și vieții, să ridicăm România pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație.

În condițiile grele, de furtună, să demonstrăm forța și trăsnicia societății noastre socialiste, capacitatea partidului de a conduce poporul și patria spre noi victorii. Să demonstrăm că partidul nostru comunist, născut în furtună, călătorește în anii grei al ilegalității, nu se teme de greutăți și își îndeplinește cu cinste misiunea istorică în orice împrejurări. Să arătăm că partidul nostru își va îndeplini misiunea de unire și de conducere a poporului nostru pentru înlăturarea oricăror greutăți și pentru înalțarea neabătută a României spre înaltele piscuri luminoase ale societății comuniste.

Sub steagul partidului, sub tricolorul Republicii, patriotismul revoluționar în acțiune

În chiar ziua apariției istoricului Raport prezentat de secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Conferința Națională a partidului, este cu neputință să sesizăm, exhaustiv, bogăția de idei și semnificațiile acestui magistral demers teoretic menit să lumineze politica, lupta și perspectiva partidului nostru comunist, a întregii noastre națiuni pe drumul edificării societății socialiste multilateral dezvoltate și al înaintării României spre comunism.

Oamenii de artă și cultură, alături de toți comuniștii, de întregul popor, au recepționat încă de pe acum acest Raport drept o încununare a cugetării social-politice românești, o nouă contribuție, de excepțională valoare, la îmbogățirea gândirii revoluționare contemporane, un îndreptar extrem de prețios pentru întreaga activitate creatoare a națiunii, deci și pentru crearea noii spiritualități, comuniste, patriotice, revoluționare.

Ceea ce ni se pare deosebit de semnificativ este faptul că Raportul prezentat

de tovarășul Nicolae Ceaușescu continuă, cu fidelitate de nestrămutat, aprofundează și îmbogățește spiritul istoricului Congres al IX-lea, congresul care a eliberat gândirea și practica revoluționară din catenele dogmatismului, a reafirmat esența novatoare a marxismului, necesitatea unității dintre cuvânt și faptă, a îmbinării adevărilor și legităților generale cu experiența, tradițiile, situația concret istorică a fiecărei țări, a fiecărei realități naționale, a orientării teoriei și practicii revoluționare în sensul cerințelor legitime și aspirațiilor vitale ale națiunii, în sensul afirmării patriotismului revoluționar, care nu se află în contradicție, ci, dimpotrivă, în relație creatoare cu internaționalismul autentic.

„Străbătem — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — o epocă foarte agitată, omenirea fiind zguduită de cutremure, furtuni și uragane economice, politice și militare de mari proporții, care pun popoarele la grele încercări, le provoacă mari pagube și suferințe. În aceste împrejurări

grele, infruntand valurile uriașe provocate de uragane și cutremure, trebuie să navigăm cu mare atenție pentru a asigura înaintarea patriei noastre spre piscurile înalte ale societății comuniste”.

Se manifestă cu putere vechile contradicții dintre diferite state și grupuri de state, dintre socialism și capitalism, se dezvoltă cu o forță irezistibilă criza imperialismului, a capitalismului în general, care amenință să o depășească pe aceea din anii 1929—1933; au apărut și contradicții noi, iar aceea dintre țările bogate și cele sărace devine cea mai puternică contradicție a lumii contemporane. Se cheltuiesc sume uriașe pentru cursa înarmărilor, crește, în țările capitaliste, rata inflației și a șomajului, țările dezvoltate încearcă să soluționeze propria lor criză exportind-o către țările subdezvoltate și acelea în curs de dezvoltare. Destinderea s-a dovedit a nu fi ireversibilă, pericolul de război nu a dispărut. Situația internațională s-a agravat considerabil, reacțiunea internațională, erijindu-se în apărătoare a drepturilor omului, a libertăților democratice, continuă și intensifică de fapt politica de înrobire, a popoarelor. „Este bine cunoscut — arăta secretarul general al partidului — că întotdeauna anticomunismul a constituit o parte integrantă a luptei forțelor reacționare, fasciste, care a deschis de fapt calea instaurării fascismului... și a dus la cel de-al doilea război mondial. De aceea, trebuie acționat cu toată hotărârea pentru demascarea politicii forțelor reacționare, neofasciste, pentru apărarea libertăților și drepturilor fundamentale ale omului — la muncă, la libertate, la demnitate, a dreptului popoarelor la independență. Politica de dezinformare și calomniere a socialismului nu va putea ascunde realitățile, afirmarea superiorității noii orinduirii sociale...” Subliniind că, indiferent de unele greșeli și greutăți din țările socialiste, „viața, realitatea demonstrează că orinduirea socialistă a lichidat pentru totdeauna asuprirea de clasă, Inegalitățile sociale și naționale, a asigurat progresul rapid al popoarelor pe calea formării unei economii puternice, asigurării bunăstării și independenței...”, tovarășul Nicolae Ceaușescu afirmă, de la înalta tribună a Conferinței Naționale, pe drept teme!, că : „...lupta împotriva războiului, a reacțiunii și neofascismului, a anticomunismului, a șovinismului, rasismului, antisemitismului constituie o parte integrantă a luptei pentru destindere, pentru pace, pentru independență, pentru colaborarea egală între toate națiunile lumii...”

Soluțiile sînt limpezi ca lumina zilei problema centrală a epocii noastre este asigurarea păcii, apărarea dreptului fundamental al oamenilor, al popoarelor,

dreptul la viață, la existență liberă și demnă; lichidarea subdezvoltării și instaurarea noii ordini economice, politice și culturale internaționale; lichidarea tuturor conflictelor și stărilor de tensiune numai pe cale pașnică, prin tratative asigurarea securității și cooperării, a unei Europe fără arme nucleare, a unei Europe unite, bazate pe respectul orinduirii sociale din fiecare țară, pe conlucrarea rodnică dintre toate statele.

România se pronunță, invariabil, pentru o largă dezvoltare a relațiilor de prietenie și colaborare cu toate țările socialiste — în cadrul cărora acordăm o atenție deosebită prieteniei și colaborării cu țările vecine —, de extindere a raporturilor cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orinduire socială.

Nu mai puțin relevantă este analiza efectuată de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu privire la stadiul actual al dezvoltării României. „Societatea socialistă românească s-a dezvoltat într-un ritm intens și a ajuns la un nivel înalt. Odată cu creșterea puternică și modernizarea forțelor de producție s-au perfecționat și relațiile de producție. Cu toate acestea, se poate spune că există o anumită contradicție între dezvoltarea puternică a forțelor de producție și dezvoltarea relațiilor sociale și de producție, acestea manifestînd o anumită tendință de rămînere în urmă”. Au apărut anumite disproporții între unele sectoare ale economiei naționale; ridicarea nivelului de trai, creșterea într-un ritm înalt a consumului au dus la apariția unei contradicții între cerințele de consum și posibilitățile existente. „Există, de asemenea, o anumită contradicție între dezvoltarea forțelor de producție, a bazei tehnice a societății, și nivelul de conștiință socialistă, de pregătire profesională, tehnică a maselor”. După cum, „în comparație cu dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție, a economiei și societății noastre, se manifestă o anumită rămînere în urmă a activității teoretico-ideologice, a muncii politico-educative de formare a conștiinței socialiste”. În mod obiectiv, nici un stat, deci nici al nostru nu a putut fi scutit, în măsură mai mare sau mai mică, de efectele crizei economice mondiale; dar, în același timp, reacțiunea externă intensifică presiunile economice, financiare, politice, ideologice, se amestecă în treburile interne ale altor state și, în primul rînd, în acelea ale țărilor socialiste, agită în mod demagogic lozincile drepturilor omului, cînd, tocmai în țările capitaliste, drepturile cele mai elementare sînt călcate în picioare cu nerușinare; în ultimul timp pretinde, de

pildă, că ar exista, în unele țări socialiste, o problemă nerezolvată a naționalităților conlocuitoare etc. Or, dac-ar fi să ne referim numai la acest din urma aspect, în țara noastră numai socialismul a rezolvat pe deplin, în spirit marxist-leninist, cu adevărat democratic și echitabil, problema națională. Pe bună dreptate afirma tovarășul Nicolae Ceaușescu, de la înalta tribună a Conferinței Naționale: „**Putem fi mindri de felul cum am asigurat rezolvarea problemei naționale... Am dori ca naționalitățile conlocuitoare din toate țările să se bucure cel puțin de aceleași drepturi și libertăți ca cele existente în România...**”

În lupta pentru soluționarea tuturor acestor contradicții și situații complexe, pentru depășirea greutăților existente și înfăptuirea neabătută a Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea, pentru asigurarea trecerii României într-o nouă etapă de dezvoltare, a unei noi calități a muncii și vieții, conducătorul partidului, hotărîrile Conferinței Naționale ne cer, nouă, tuturor cetățenilor patriei, indiferent de naționalitate, ca — pornind de la realizările istorice obținute de poporul român în anii construcției socialiste — să muncim, fiecare, în așa fel încît să se asigure: consolidarea realizărilor de pînă acum, dezvoltarea armonioasă a tuturor sectoarelor economiei naționale și vieții sociale, creșterea cu precădere a bazei energetice și de materii prime, în scopul înfăptuirii, în cîțiva ani, a independenței energetice a României; dezvoltarea mai accelerată a agriculturii, a zootehniei, a activității de protecție a mediului înconjurător; sporirea aportului cercetării științifice și învățămîntului la promovarea progresului tehnic, la creșterea productivității muncii și a eficienței economice; așezarea întregii activități economico-sociale pe principiile autoconducerii și autogestiuunii, perfecționarea noului mecanism economic; lărgirea activității de comerț exterior, echilibrarea balanței de plăți, lichidarea, în scurt timp, a datoriei externe; perfecționarea relațiilor de colaborare economică cu toate țările, inclusiv acelea din cadrul C.A.E.R. Trebuie să considerăm că numai înfăptuirea neabătută a planului de dezvoltare economico-socială este baza realizării prevederilor de ridicare în continuare a bunăstării materiale și spirituale. „**Să nu uităm nici un moment că nivelul consumului nu poate depăși posibilitățile societății..., că nu se poate consuma mai mult decît se produce la un moment dat în societate. Dealtfel, nu se poate consuma tot ce se produce; a consuma totul sau aproape totul înseamnă a afecta prezentul și viitorul țării.**”

Un loc deosebit ocupă în Raport problemele activității ideologice, politico-educative. Raportul subliniază necesitatea ca activitatea teoretică, ideologică să contribuie în mai mare măsură la înțelegerea de către mase a esenței fenomenelor contemporane, a perioadei istorice pe care o străbatem, să evidențieze mai puternic faptul că dispunem de un cadru democratic de participare a maselor la conducere într-adevăr superior oricăror forme ale democrației burgheze, să asigure educația materialist dialectică, patriotică a oamenilor muncii, pentru întărirea unității întregului popor în jurul partidului. În acest cadru, o deosebită însemnătate are „**renunțarea cu desăvîrșire la teza dictaturii proletariatului ca necorespunzătoare pentru România**” și adoptarea conceptului de „**stat al democrației muncitorești, revoluționare, care dă o perspectivă nouă, superioară dezvoltării societății omenеști**”. Pe această bază, urmează să crească rolul statului democrației muncitorești, revoluționare, în conducerea întregii vieți economico-sociale, să se perfecționeze conlucrarea dintre organele statului și organismele democratice, în cadrul sistemului unitar al democrației socialiste, să se afirme mai puternic rolul partidului, de forță conducătoare politică a națiunii, de centru vital al societății socialiste.

Putem spune că acest Raport va rămîne în analele istoriei partidului și poporului nostru, în primul rînd deoarece ne învață că studiul, cunoașterea realității este o componentă sine qua non a optimismului istoric.

Conferința Națională și-a desfășurat lucrările în preajma celei de-a 35-a aniversări a proclamării Republicii, eveniment istoric care a marcat începutul transformărilor socialiste în România. Sub steagul partidului, sub tricolorul Republicii, adevăratul patriotism, deci și literatura și arta într-adevăr patriotice se bazează pe cunoașterea exactă a realității, cunoaștere care mobilizează toate energiile în luptă reală împotriva dificultăților reale, pentru a demonstra în fapte justetea convingerilor noastre comuniste, superioritatea societății socialiste, singura capabilă să descătușeze personalitatea umană, să asigure libertatea și independența fiecărei națiuni, pacea și progresul social al tuturor popoarelor.

Acesta este drumul. Telul nu este ușor de atins. Dar el este limpede, este singurul just, singurul corespunzător cerințelor contemporaneității, aspirațiilor vitale ale națiunii, ale patriei noastre socialiste.

„T”